

Sygnatura akt XI C 1825/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 7 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Małgorzata Bojarska

Protokolant:Ewa Chorzępa

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2016 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...)

przeciwko H. K.

- o zapłatę 220,02 zł.

Sygn. akt XI C 1142/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagała się zasądzenia od pozwanego H. K. kwoty 220,02 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi do dnia 4 lipca 2013r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że na podstawie umowy cesji przejęła od (...)prawa do wierzytelności z tytułu wystawionych not obciążeniowych. Pozwany nie wywiązał się z obowiązku zwrotu sprzętu stanowiącego własność cedenta; w związku z powyższym cedent obciążył pozwanego notą obciążeniową. Strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty należności wynikającej z noty obciążeniowej nr (...) z dnia 10 września 2012r. – kwoty 200 zł., która to kwota płatna miała być do dnia 25 września 2012r.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 12 września 2013r. w sprawie VI Nc – e 1838927/13 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniając żądanie pozwu.

Sprzeciw od opisanego nakazu zapłaty skutecznie wniósł pozwany, domagając się oddalenia powództwa. W uzasadnieniu pozwany zaprzeczył, aby kiedykolwiek zawierał umowę z (...)a umowa zawarta została przez inną osobę, gdyż w dniu 11 lipca 2005r. pozwany utracił dowód osobisty na skutek włamania do kancelarii pozwanego; skradziono dowód osobisty i inne dokumenty należące do pozwanego. Pozwany wskazał także, że nigdy nie mieszkał i nie mieszka przy ul. (...) we W.. Ponadto wskazał, że taka ulica we W. nie istnieje, istnieje natomiast ulica (...).

Po przekazaniu sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Fabrycznej w trybie przepisu art. 505³⁶ § 1 kpc strona powodowa, wnosząc pozew na urzędowym formularzu podtrzymała żądanie pozwu.

Pozwany na rozprawie w dniu 7 kwietnia 2016r. wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 września 2012r. (...)w W. wystawiła notę księgową nr (...) na kwotę 200 zł. z tytułu odszkodowania za nie zwrócony sprzęt – terminal cyfrowy SD. Adresatem noty był H. K., zamieszkały we W. przy ul. (...).

W dniu 28 września 2012r. pomiędzy (...)w W. a stroną powodową zawarta została umowa szczegółowa do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18 grudnia 2009r. Strony ustaliły, że postanowieniami umowy szczegółowej objęte zostają wierzytelności wskazane w liście wierzytelności stanowiącej załącznik nr 1 do umowy szczegółowej.

Dowód: umowa szczegółowa k- 28v;

Strona powodowa sporządziła pismo adresowane do pozwanego, z którego treści wynika informacja o cesji wierzytelności w wysokości 200 zł. r

Sporządzono wydruk komputerowy zatytułowany „częściowy wykaz wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 28 września 2012r.”, gdzie jako cedenta określono (...) w W., jako cesjonariusza stroną powodową, jako dłużnika – pozwanego H. K., zadłużenie – kwota 200 zł. wynikająca z noty obciążeniowej nr (...).

Dowód: zawiadomienie k – 33v;

wykaz wierzytelności k – 34.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Ochrona prawna może być przez Sąd udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona. Tymczasem w niniejszej sprawie strona powodowa nie wykazała czynnej legitymacji procesowej. Wprawdzie w uzasadnieniu pozwu wskazała ona, że na podstawie umowy cesji przejęła od (...)w W. prawa do wierzytelności wobec pozwanego, niemniej dołączone do pozwu dokumenty (umowa sprzedaży wierzytelności, częściowy wykaz wierzytelności) nie stanowią dowodu na powyższe.

W myśl art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Na skutek przelewu, wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia. Warunkiem skutecznego zawarcia umowy przelewu i rozporządzenia wierzytelnością jest to, aby była ona zindywidualizowana. Winien został określony stosunek prawny, z którego ona wynika. Ważne jest zatem wskazanie stron tego stosunku, świadczenia jak również jego przedmiotu. Kodeks cywilny nie posługuje się pojęciem cesji globalnej. W literaturze określając ten rodzaj czynności wskazuje się, że obejmuje ona większość a nawet wszystkie wierzytelności, nawet przyszłe, przysługujące wobec jednego lub kilku dłużników. Nie wzbudza kontrowersji cesja globalna, gdy istniejące wierzytelności zostały dostatecznie oznaczone (tak K. Zagrobelny, Komentarz do Kodeksu cywilnego, Warszawa 2006, CH BECK, str. 877).

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, aby nabyła wierzytelność względem pozwanego wynikającą z umowy zawartej przez pozwanego (najprawdopodobniej z umowy o świadczenie usług – dostarczanie sygnału telewizyjnego) z (...)w W..

W celu wykazania nabycia wierzytelności wobec pozwanego strona powodowa przedłożyła w poczet materiału dowodowego umowę szczegółową przelewu wierzytelności z dnia 28 września 2012r. wraz z wyciągiem z częściowym wykazem wierzytelności. Na podstawie przedstawionych przez stronę powodową dokumentów nie można stwierdzić, czy strona powodowa skutecznie nabyła wierzytelność przysługującą (...)w W. względem pozwanego. Po pierwsze nie jest wiadomym, co jest przedmiotem umowy szczegółowej z dnia 28 września 2012r., gdyż nie przedstawiono umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18 grudnia 2009r. Dowodu na potwierdzenie skuteczności dokonanej cesji wierzytelności wobec pozwanego, jej rodzaju i wysokości nie stanowi złożony do akt wydruk zatytułowany „częściowy wykaz wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 28 września 2012r” Należy stosować odpowiednio przepisy o dowodzie z dokumentu. Powinien odpowiadać wymaganiom stawianym dokumentowi, czyli zawierać podpis oraz oznaczenie daty jego sporządzenia. Dokument opatrzony datą i podpisem osoby, która go

sporządziła stanowi oświadczenie tej osoby, że dokonała sporządzenia takiego dokumentu. Natomiast nie jest objęty domniemaniem, że takie oświadczenie jest zgodne ze stanem rzeczywistym. Na potrzeby postępowania dowodowego niezbędne jest zaznaczenie daty sporządzenia dokumentu oraz zaopatrzenia go w podpis. Dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Odnosząc się do dowodu w postaci „częściowego wykazu wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 28 września 2012r” należy mieć na uwadze, że nie jest wiadomym, przez kogo dokument ten został sporządzony; został jedynie potwierdzony za zgodność z oryginałem przez reprezentującego stronę powodową pełnomocnika. Ponadto, jak wynika z umowy z dnia 28 września 2012r., do umowy została dołączona lista wierzytelności, będąca integralną częścią umowy; w przedmiotowej sprawie nie jest możliwe dokonanie weryfikacji „częściowego wykazu wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 28 września 2012r”, gdyż nie dołączono listy wierzytelności, o której mowa w art. 1 pkt 1 umowy. Wobec powyższego strona powodowa nie wykazała, że przejście na nabywcę wierzytelności na podstawie umowy z dnia 23 grudnia 2013r. było skuteczne.

Sąd uznał zatem, iż strona powodowa nie udźwignęła ciężaru udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Podkreślić przy tym trzeba, że samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (por. wyrok SN z dnia 22.11.2001 r., sygn. I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44). Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, występując z żądaniem obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądania. Chodzi tu o fakty, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wykazujące istnienie prawa.

Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17.12.1996 r., sygn. I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Dopuszczenie dowodu z urzędu jest co do zasady prawem, a nie obowiązkiem sądu. W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Mając na uwadze powyższe rozważania oraz treść art. 232 k.p.c. to strona powodowa była obowiązana przede wszystkim wykazać nabycie wierzytelności wobec pozwanego i z tego obowiązku się nie wywiązała, co skutkowało oddaleniem powództwa. Okoliczność przejścia wierzytelności ściśle określonej na rzecz nabywcy (istnienie legitymacji czynnej) jest okolicznością istotną, którą sąd bierze pod uwagę z urzędu. Obowiązkiem strony powodowej było wykazanie nabycia konkretnej wierzytelności przysługującej wobec pozwanego, czego jednak nie uczyniła. Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Z/1. Odnotować;

2. odpis wyroku z odpisem uzasadnienia doręczyć pełn. strony powodowej;

3. K.. 14 dni.

05.05.2016r.